

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE BRUSSEL

L+L

OPENBARE ZITTING VAN HET KORT GEDING VAN 14 mei 2007.

NR. 06/13792/A register van kort geding
Bijlagen: 1 dagvaarding
4 conclusies

Kopij
DOC
X 2

1283

In zake van :

AFSCHRIFT afgeleverd aan
[Signature]
(vrij: art. 260, 2°
Wb. registratie)
(G.W., art. 792-1030)

De burgerlijke vennootschap onder de vorm van een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid AUVIBEL, met zetel te 1000 Brussel, Vilain XIII straat, 53-55, KBO nr. 0453.673.458.

AFSCHRIFT afgeleverd aan
[Signature] en *[Signature]* EISERES
(vrij: art. 260, 2°
Wb. registratie)
(G.W., art. 792-1030)

Vertegenwoordigd door Mtr Hans GILLIAM, Mtr Pierre DE BANDT en Mtr Leen GOOSSENS, advocaten (1050 Brussel, Louizalaan, 99).

AFSCHRIFT afgeleverd aan
[Signature]
(vrij: art. 260, 2°
Wb. registratie)
(G.W., art. 792-1030)

Tegen :

De S.A.R.L. vennootschap naar buitenlands recht, met vennootschapszetel in het Groot-Hertogdom Luxemburg,

VERWEERSTER

Vertegenwoordigd door Mtr *[Signature]* loco Mtr
advocaat (8000 Brugge,

In dit geding wordt geconcludeerd en gepleit in het Nederlands ter openbare zitting van 23 april 2007.

Na beraad spreekt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel volgend vonnis uit :

V-EV

REPERT.
N° 04/2007/29

Gezien :

- de dagvaarding betekend door exploit van Meester Hilda De Mets loco Meester Brigitte Van Horenbeeck, gerechtsdeurwaarder verblijvende te 1180 Ukkel, d.d. 25 oktober 2006;
- de conclusie voor eiseres neergelegd ter griffie op 5 februari 2007 en de syntheseconclusie neergelegd ter griffie op 19 maart 2007;
- de 2 conclusies voor verweerster neergelegd ter griffie, respectievelijk op 5 januari 2007 en 26 februari 2007;

Gehoord in hun pleidooien de raadslieden van partijen;

* * *

1. De vorderingen

De vordering die eiseres met toepassing van artikel 87 § 1 van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, tegen verwerende partijen richt, strekt ertoe :

- (1) vast te stellen dat verweerster, door het aan in België gevestigde eindgebruikers te koop aanbieden en/of verkopen van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken, zonder daarvan tijdig aangifte te doen bij eiseres en zonder de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te betalen, inbreuk maakt op artikel 55 van de Auteurswet, en dienvolgens,
- (2) de staking van de inbreuk te bevelen op straf van een dwangsom van 10.000 EUR per inbreuk of, indien het bedrag van de vergoeding verschuldigd over de transacties waarvoor geen tijdige en correcte aangifte werd gedaan hoger zou zijn, twee keer het bedrag van de verschuldigde vergoeding, in het ene of andere geval per dag dat de inbreuk voortduurt,
- (3) overeenkomstig artikel 87 § 1, alinea 6 van de genoemde wet van 30 juni 1994, de bekendmaking van het vonnis te bevelen op kosten van verweerster in twee tijdschriften naar keuze van eiseres,
- (4) het vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande alle verhaal en met uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonnement of borgstelling,
- (5) Verweerster te veroordelen tot de kosten van het geding, daarin begrepen de rechtsplegingsvergoeding.

Ter zitting van 23 april waar de zaak gepleit in beraad genomen werd, verklaarde de raadsman van eiseres dat haar cliënte niet langer aandringt op haar vordering in zover ze ertoe strekt de mogelijkheid van kantonnement en borgstelling uit te sluiten.

2. De feiten

2.1. - Eiseres is een beheersvennootschap opgericht in uitvoering van artikel 55, lid 5 van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten, belast met de inning en verdeling van de vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik die verschuldigd is bij de verkoop van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken.

Verweerster verkoopt via de website _____ dragers voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken (zoals CD's, DVD's, ...) onder meer aan in België gevestigde eindgebruikers. Verweerster doet beroep op een vervoerder om de goederen in België te leveren.

Verweerster ontkent niet dat ze geen aangifte bij eiseres doet van de verkoop van lege dragers aan Belgische eindgebruikers en evenmin dat ze geen vergoeding betaalt, waarvan de inning door eiseres dient te gebeuren overeenkomstig artikel 55 van de genoemde wet van 30 juni 1994.

2.2. - Op 28 maart 2006 en op 2 mei 2006 richt eiseres een ingebrekestelling aan het adres van verweerster waarbij zij haar aanmaant om aangifte te doen van de lege dragers die aan in België gevestigde eindgebruikers worden verkocht.

Verweerster weigert aangifte te doen en weigert de betaling van elke vergoeding.

2.3. Op 25 oktober 2006 dagvaardt eiseres verweerster met de vordering zoals hierboven omschreven.

Verweerster concludeert in hoofdorde tot de territoriale en materiële onbevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, zetelend in kort geding. Ondergeschikt vraagt ze de vordering ontvankelijk maar ongegrond te verklaren.

3. In rechte

3.1. - Bevoegdheid

Verweerster laat gelden dat de vordering niet strekt tot de bescherming van intellectuele eigendomsrechten. Ze voert aan dat er daarom niet voldaan is aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 86 Wetboek IPR zodat de Belgische rechter territoriaal onbevoegd is om van de vordering kennis te nemen. Verweerster voert tevens aan dat gelet op het feit dat de vordering niet de bescherming van intellectuele

eigendomsrechten beoogt, er niet voldaan is aan de voorwaarden opgenomen in artikel 87 van de hierboven genoemde auteurswet en concludeert dus tot de materiële onbevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel.

Artikel 86 van het Wetboek IPR bepaalt dat de Belgische rechters bevoegd zijn om kennis te nemen van vorderingen betreffende de bescherming van intellectuele eigendomsrechten, indien de vordering een tot het Belgisch grondgebied beperkte bescherming betreft.

Artikel 87 § 1 van de auteurswet voorziet dat het de voorzitter van de rechtbank is die, zetelend zoals in kort geding, het bestaan van een inbreuk op het auteursrecht of op een naburig recht vaststelt en beveelt dat aan die inbreuk een einde gemaakt wordt.

Eiseres wordt bijgetreden in haar standpunt dat het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik, zoals voorzien in artikel 55, lid 1 van de auteurswet, te beschouwen is als een auteursrecht of een naburig recht.

De vordering die zij in casu tegen verweerster richt en die ertoe strekt de stopzetting te horen bevelen van het te koop aanbieden en /of verkopen door verweerster van lege dragers aan in België gevestigde eindgebruikers, zonder daarvan tijdig aangifte te doen en de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te betalen, is een vordering betreffende de bescherming van intellectuele eigendomsrechten zoals omschreven zowel in artikel 86 van het Wetboek IPR en behoort dus tot de bevoegdheid van de Belgische rechters.

De vordering strekt ertoe het bestaan te horen vaststellen van een inbreuk op het auteursrecht of op een naburig recht en de staking ervan te horen bevelen en behoort dus op grond van artikel 87 § 1 van de auteurswet tot de bevoegdheid van de voorzitter van de rechtbank, zetelend zoals in kort geding.

De door eiseres opgeworpen onbevoegdheidsexcepties zijn ongegrond.

3.2. – Omtrent de inbreuken tegen artikel 55 van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten

Eiseres baseert zich op artikel 55 van de wet van 30 juni 1994 en op artikel 1, 8° van het K.B. van 28 maart 1996 betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voor de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken, om te stellen dat verweerster die zich bezighoudt met de intracommunautaire verkoop van dragers die gebruikt worden voor het reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken, haar vergoedingen dient te betalen. Ze vraagt de rechtbank om vast te stellen dat de weigering van verweerster om de vergoeding te betalen, een inbreuk uitmaakt tegen artikel 55 van de genoemde wet van 30

juni 1994, de staking van die inbreuk te bevelen op straf van een dwangsom en aan verweerster te bevelen dit vonnis te publiceren op haar kosten.

Verweerster benadrukt dat zij zich tot eindgebruikers in de EU richt en dus niet uitsluitend Belgische klanten heeft. Zij laat gelden dat eiseres geen bewijzen voorlegt van verkopen die daadwerkelijk gesloten zijn en dat haar niet verweten kan worden goederen te koop aan te bieden. Aangezien de levering van verkochte producten in België via een vervoerder gebeurt, betwist zij een intracommunautaire aankoper of invoerder te zijn in de zin van het K.B. van 28 maart 1996.

*

Artikel 55 van de genoemde wet bepaalt dat de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken recht hebben op een vergoeding voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken en prestaties.

De vergoeding wordt betaald door de fabrikant, de intracommunautaire invoerder of aankoper van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluidswerken en audiovisuele werken op de datum waarop die dragers op het nationale grondgebied in de handel worden gebracht (artikel 55, lid 2 van de genoemde wet).

In het genoemde K.B. van 28 maart 1996 betreffende het recht op vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik voor de auteurs, de uitvoerende kunstenaars en de producenten van fonogrammen en van audiovisuele werken, wordt onder meer het begrip intracommunautaire aankoper nader omschreven.

Een intracommunautaire aankoper is een persoon die tot een intracommunautaire aankoop is overgegaan. Een intracommunautaire aankoop wordt in artikel 1, 7° het genoemde K.B. omschreven als het binnenkomen op het nationale grondgebied van één of meer dragers uit een andere Lid-Staat van de Europese Unie.

In het Verslag aan de Koning dat bij het genoemde K.B. op dezelfde dag als het K.B. in het Belgisch Staatsblad is gepubliceerd, wordt bepaald dat elke persoon die materiële handelingen verricht ter uitvoering van een koopovereenkomst, als een intracommunautaire aankoper vanaf het nationale grondgebied, zoals omschreven in het K.B., dient te worden beschouwd.

Conform artikel 3 van het genoemde K.B. van 28 maart 1996 is de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik verschuldigd op het ogenblik van het in de handel brengen van de drager op het nationale grondgebied, die plaatsvindt wanneer één of meer dragers ter beschikking van de eindgebruikers worden gesteld.

Uit de stukken die eiseres voorlegt, blijkt dat verweerster vanuit haar maatschappelijke zetel in Luxemburg zich via haar website uitdrukkelijk richt tot Belgische eindgebruikers aan wie zij aanbiedt lege dragers bestemd voor de reproductie voor eigen gebruik van hun werken en prestaties, te verkopen. Via haar website geeft zij aan dat de levering naar België mogelijk is via een vervoerder waarbij zij de verzendingskosten naar België aanrekent.

Er wordt geoordeeld dat aan de hand van de stukken die eiseres neerlegt, duidelijk wordt aangetoond dat verweerster zich bezighoudt met het ter beschikking stellen van lege dragers bestemd voor de reproductie voor eigen gebruik aan Belgische eindgebruikers en met het stellen van materiële handelingen verricht ter uitvoering van verkoopovereenkomsten.

Verweerster wordt dus als intracommunautaire aankoper in de zin van zowel artikel 1 van het genoemde K.B. van 28 maart 1996 als van artikel 55 van de genoemde wet van 30 juni 1994 beschouwd.

Of verweerster de materiële handeling van het vervoeren van de goederen die ze in strijd met artikel 55 van de genoemde wet verkoopt zonder er aangifte van te doen en zonder er een vergoeding voor te betalen, zelf uitvoert, dan wel voor het stellen van die handeling beroep doet op een vervoerder, is niet relevant bij de beoordeling van de vraag of verweerster als een intracommunautaire verkoper dient te worden beschouwd.

De weigering van verweerster om aangifte te doen van de verkochte lege dragers en van de betaling van de hiervoor verschuldigde vergoeding, maakt een inbreuk uit tegen artikel 55 van de genoemde wet van 30 juni 1994.

3.3. - Wat betreft de omvang van het stakingsbevel en de gevorderde maatregelen

Eiseres is er in geslaagd aan te tonen dat verweerster een inbreuk begaat tegen artikel 55 van de auteurswet.

De vordering van eiseres sub (1) is bijgevolg gegrond.

De staking van de inbreuk wordt onmiddellijk bevolen. De gevorderde dwangsom wordt slechts gedeeltelijk toegekend, tot beloop van 2.000 EUR per inbreuk.

Het komt gepast voor de publicatie van het dispositief van dit vonnis te bevelen in twee vaktijdschriften naar keuze van eiseres op kosten van verwerende partijen.

De vorderingen sub (2) en sub (3) zijn dan ook in die mate gegrond.

Het vonnis is van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad (4). De raadsman van eiseres pleit ter zitting van 23 april 2007 dat haar cliënte

niet langer aandringt op het toekennen van haar vordering in zover gericht op het uitsluiten van de mogelijkheid van borgstelling en kantonnement. De vordering dient dan ook op dit punt niet verder te worden behandeld.

OM DIE REDENEN,

Wij, ROBIJNS A., Rechter, aangesteld om de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg, zetelende te Brussel te Brussel, te vervangen;

Bijgestaan door MELIS E., griffier;

Gezien de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Rechtsprekend op tegenspraak,

Verklaren de vordering ontvankelijk en gegrond in volgende mate,

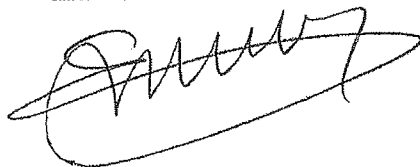
Stellen vast dat verweerster door het aan in België gevestigde eindgebruikers te koop aanbieden en/of verkopen van dragers die gebruikt kunnen worden voor het reproduceren van geluids- en audiovisuele werken, zonder daarvan tijdig aangifte te doen bij eiseres en zonder de vergoeding voor het kopiëren voor eigen gebruik te betalen, een inbreuk maakt op artikel 55 van de Auteurswet,

Bevelen de staking van de inbreuk op straf van een dwangsom van 2.000 EUR per inbreuk of, indien het bedrag van de vergoeding verschuldigd over de transacties waarvoor geen tijdige en correcte aangifte werd gedaan hoger zou zijn, twee keer het bedrag van de verschuldigde vergoeding, in het ene of andere geval per dag dat de inbreuk voortduurt,

Staan eiseres toe dit vonnis te publiceren in twee vaktijdschriften naar keuze van eiseres waarbij de kosten van publicatie dienen gedragen te worden door verweerster,

Veroordelen verweerster tot betaling van de kosten van het geding, in hoofde van eiseres begroot op 757,12 EUR + 121,47 EUR en in hoofde van verweerster begroot op 121,47 EUR.

Aldus gewezen en uitspraak gedaan ter openbare terechtzitting van 14 mei 2007.

Melis E.

Robijns A.